U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **nezl. S. H.**, zastoupený zákonným zástupcem Ing. D. H., zastoupený JUDr. Mario Hanákem, advokátem se sídlem Matiční 730/3, Ostrava – Moravská Ostrava, proti žalovanému: **ředitel Základní školy a mateřské školy**, se sídlem Mitušova 16, Ostrava – Hrabůvka, ve věci ochrany před nezákonných zásahem a proti nečinnosti správního orgánu, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: E. B.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 6. 2009, č. j. 22 Ca 158/2009 – 46,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci, advokátovi JUDr. Mario Hanákovi, se sídlem Matiční 730/3, Ostrava – Moravská Ostrava, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti v záhlaví označenému pravomocnému rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo rozhodnuto, že jeho žaloba ve věci ochrany před nezákonným zásahem a proti nečinnosti ředitele Základní školy a mateřské školy, se sídlem Mitušova 16, Ostrava – Hrabůvka, související s nevydáním zápisového lístku, resp. náhradního zápisového lístku, za účelem potvrzení úmyslu uchazeče stát se žákem příslušného oboru a formy vzdělání na dané střední škole, se v části odmítá (výrok I.) a v části zamítá (výrok II.).

Usnesením krajského soudu ze dne 1. 9. 2009, č. j. 22 Ca 158/2009 – 56, bylo stěžovateli na základě jeho žádosti obsažené v kasační stížnosti (I.) přiznáno osvobození od soudních poplatků a současně (II.) mu byl ustanoven jako zástupce pro řízení o kasační stížnosti advokát JUDr. Mario Hanák. Ten byl následně usnesením krajského soudu ze dne 18. 9. 2009, č. j. 22 Ca 158/2009 – 59, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil důvody kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), neboť z obsahu kasační stížnosti (podání stěžovatele ze dne 13. 8. 2009) nebyly patrné důvody, pro které je rozsudek krajského soudu napadán, jakož i konkrétní skutečnosti, v nichž by bylo možné tyto důvody spatřovat. Současně s touto výzvou byl jmenovaný advokát poučen, že pokud nebudou výše uvedené nedostatky odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

Usnesení krajského soudu obsahující výzvu k doplnění důvodů kasační stížnosti bylo dne 23. 9. 2009 doručeno JUDr. Hanákovi, který reagoval svým podáním ze dne 26. 10. 2009. Zde uvedl, že stěžovatele dvakrát písemně kontaktoval a posléze s ním osobně jednal dne 6. 10. 2009 v advokátní kanceláři za účelem doplnění kasační stížnosti. Při osobním jednání mu stěžovatel sdělil, že do 23. 10. 2009, tj. v jednoměsíční lhůtě stanovené krajským soudem, sdělí své stanovisko ke kasační stížnosti, tedy zda trvá na jejím podání či nikoliv a zároveň poskytne nezbytnou součinnost ke zdůvodnění této stížnosti. To však stěžovatel neučinil, ač ho k tomu ustanovený zástupce dle svého vyjádření opětovně telefonicky vyzýval dne 21. 10. 2009. Pro nedostatek součinnosti stěžovatele tedy zástupce nemohl doplnit důvody kasační stížnosti ve smyslu výše uvedeného usnesení krajského soudu.

V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za nutné předeslat, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí soudu I. stupně, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (ust. § 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

V daném případě se stěžovatel ve své kasační stížnosti ze dne 13. 8. 2009 omezil pouze na konstatování, že podává kasační stížnost vůči odmítnutí, resp. zamítnutí jeho žaloby proti nezákonnému zásahu a nečinnosti správního orgánu; současně požádal o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků. Důvody kasační stížnosti vůbec neuvedl, tuto vadu neodstranil ani po výzvě soudu, v níž byl poučen o následcích tohoto jednání a ke splnění uložených povinností mu byla stanovena přiměřená lhůta. Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek, ty však v dané věci shledány nebyly). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které Nejvyšší správní soud není oprávněn za stěžovatele sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stěžovatelem stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o této kasační stížnosti dále pokračovat.

S ohledem na tyto skutečnosti tedy Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci proto Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci z řad advokátů přiznal náhradu nákladů podle ustanovení § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, spočívající v odměně za jeden úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení, včetně porady s klientem a následném vyrozumění soudu o nedostatku součinnosti) v částce 2 100 Kč a v náhradě hotových výdajů v částce 300 Kč, tj. celkově v částce 2 400 Kč. Tato částka bude shora jmenovanému zástupci zaplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. ledna 2010

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu